

UNITAT 1: LES LLENGÜES DEL MÓN

Hi ha unes 7.000 llengües aproximadament.

La mort d'una llengua és comparable a l'extinció d'una espècie animal o vegetal: és una pèrdua irreparable que fa més pobre el nostre món.

Motius d'aquestes oscil·lacions de tantes llengües:

- Depèn dels criteris es considera llengua o dialecte.
- El nombre de parlants

Classificació de llengües:

1. Lingüístics

a. Genètica

Família lingüística: és el conjunt de llengües que presenten un origen comú, comparteixen característiques lèxiques i estructurals. Hi ha quatre tipus:

- **Euroasiàtiques:** indoeuropea
- **Africanes:** afroasiàtica
- **De centre i sud-est d'Àsia i Oceania:** australiana
- **Amèrica:** ameríndia

b. Tipològica

Es basa en les similituds estructurals, la manera de formar unitats lingüístiques. Dividida en tres grups:

- **Aïllants:** es caracteritzen perquè els elements oracionals estan configurats com a unitats invariables. Exemple: xinès.
- **Flexives:** es caracteritzen perquè els mots tenen diverses formes en funció dels morfemes flexius (gènere, nombre i persona).
- **Aglutinants:** es caracteritzen perquè a partir de morfemes diversos, poden formar unitats lèxiques que nosaltres nombres podem expressar recorrent a sintagmes més o menys complexos. Exemple: turc.

2. D'ús. És l'encarregat de les oscil·lacions de les 7.000 llengües i depèn de:

a. Estatut

Condiciona posició jurídica (el marc legal, que sigui oficial o cooficial), política (anglès) i social que ocupa en un territori.

b. Vitalitat

Depèn del grau tenim llengües normalitzades (el català), en procés de normalització (català d'anys enrere) i en procés de substitució (quan es va imposar Franco).

c. Nombre de parlants

Només 10 llengües superen els 100 milions de parlants, una d'elles és el català. Les cinc primeres són: el xinès, l'anglès, el castellà, hindi i àrab.

LES LLENGÜES D'EUROPA

La família indoeuropea (la nostra) té un conjunt de llengües amb un origen comú: la llengua del poble indoeuropeu, que fa 6.000 anys, habitava l'estepa euroasiàtica.

Les llengües i els estatus:

- No totes les llengües corresponen amb l'Europa dels estats.
- La major part dels estats europeus (menys Portugal, Albània i Islàndia) presenten una realitat plurilingüe, és a dir, a fins d'un mateix estat hi ha diverses comunitats lingüístiques.
  - o hi ha estats que només reconeixen una llengua com a oficial (França)
  - o hi ha estats que reconeixen més d'una llengua com a oficial (Suïssa)

LES LLENGÜES ROMÀNIQUES

LLATÍ VULGAR

LLENGÜES ROMÀNIQUES

Occità

Català

Castellà

Italià

Portuguès

Francès

Quan una llengua accedeix al s. XII-XIII vol dir que ja és una llengua feta amb una consolidació.

Les llengües vernacles són les que passen a tenir un dialecte, per convertir-se en una llengua.